

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ СОЮЗ ЗАХИСНИКІВ КОРДОНУ БАТЬКІВСЬКОЇ ЗЕМЛІ»

04119, м. Київ, вул. Зоологічна, буд. 4-А, офіс 3, тел. +380-67-232-19-41
Сайт: zkbz.org.ua E-mail: zkbz.ua@gmail.com код ЄДРПОУ 39277252

Вих. № 159/02-2017 « 9 » березня 2017 р.

Голові Верховної Ради України
Парубію А.В.

Шановний Андріє Володимировичу!

Військовослужбовці та ветерани-прикордонники об'єднані у “Всеукраїнський Союз захисників Кордонів Батьківської Землі”, самостійну всеукраїнську військово-патріотичну громадську організацію, **вкрай стурбовані занепадом проведення ідеології української держави в Державній прикордонній службі України**, відсутності цілеспрямованої діяльності керівництва відомства з формування у прикордонників системи світоглядних ідеалів, цінностей та орієнтирів в інтересах українського народу.

Звертаємося до Вас з проханням сприяти проведенню повної «десовєтизації» Державної прикордонної служби України та встановленню нової, патріотичної дати професійного свята охоронців кордонів України - Дня прикордонника.

Наше звернення ґрунтується на наступному:

21 травня 2015 року набрав чинності пакет законів про історичну пам'ять, або про «декомунізацію» – про заборону радянської символіки, засудження комуністичного режиму. Під їх дію безумовно підпадає те, що ушляклює події і пам'ятні дати, пов'язані із тоталітарним культот. Процес декомунізації українського публічного простору – це, передусім, демонтотування «совкового» мислення, радянської ідентичності.

Але чотомусь ці закони не виконотються в Державній прикордонній службі України та обійшли професійне свято прикордонників.

1991 року Україна, на жаль, не спромоглася проголосити себе спадкоємницею українських державних утворень ХХ століття.

Ігнорування історичної спадкоємності призвело до того, що «совкова» воєнна ментальність перейшла та закріпилася у Прикордонних військах України і почала блокувати їхній розвиток власне як Національного прикордонного відомства. Багато представників офіцерського корпусу СРСР, які перейшли до українського прикордонного відомства, не змінили способу свого мислення. Їм було комфортно перебувати в старій імперській системі координат.

Значна кількість прикордонних органів і частин, навчальних закладів Прикордонної служби України зберегли раніше присвоєні почесні найменування, географічні назви й державні нагороди колишнього СРСР.

Ордени Червоного Прапора, Червоної Зірки, Олександра Невського, Суворова, Кутузова, які є символами російської імперської державності, та її войовничості,

Жовтневої революції, засновані ще за часів колишнього СРСР, досі поширені серед почесних нагород військових частин Держприкордонслужби.

Державна прикордонна служба, на жаль, і надалі перебуває в радянському інформаційно-виховному полі. Один із найважливіших безпекових інститутів країни перенасичений радянською символікою: найменування військових частин, ще з доби пріснопам'ятного СРСР, функціонуючі кімнати та музеї бойової слави так званої Великої вітчизняної війни тощо. Слід нагадати про ще один радянський семіотичний рудимент – нумерацію військових частин та прикордонних загонів ДПСУ.

Упродовж тривалого часу нівелювалися й розчинялися у російському/советському контексті досягнення українського прикордонно-воєнного мистецтва, національні прикордонні традиції, пам'ять видатних українських полководців-прикордонників та традиційних найменувань.

Залишки колоніально-тоталітарного минулого України в Державній прикордонній службі України промовисто нагадують про себе.

Усе ще існуючий культ радянських пам'ятників, іменних советських підрозділів, нагород і героїв СРСР досі тяжіє над прикордонним відомством України, не дає йому розвиватися...

Маємо справу з антидержавними семіотичними знаками, своєрідними імперськими політичними маркерами, якими чужинці упродовж століть мітили українську землю, культуру, історію. Причому роблять це й нині – професійно, підступно, користуючись невіглаством чи прямою зрадою державних інтересів з боку керівництва Держприкордонслужби.

Можна припустити, що керівник Державної прикордонної служби України — Віктор Назаренко, за довгорічною звичкою, лише виконує забаганки виконробів «русского мира», але й досі не втямив, що часи змінилися.

Нинішня українська постсоветська еліта прикордонників, на жаль, не відчуває своєї причетності до української військової традиції, котра відіграє визначальну роль у сучасному військовому будівництві.

Сучасна Прикордонна служба України має сприйматися як спадкоємець кращих національних військових традицій козацтва, Армії УНР, Української Галицької Армії та УПА.

Це стосується не лише Державної прикордонної служби в цілому, а й кожної окремої військової частини. Кожна з них мала б бути спадкоємицею конкретної української військової частини, успадкувати її назву і нагороди, і саме від її бойового шляху вести свій. Це стосується, як приклад Луцького, Одеського та Луганського прикордонних загонів, які мали попередників в Окремому корпусі кордонної охорони УНР.

Військові частини мають носити імена саме українських героїв, видатних военначальників та державних діячів. Це абсолютно очевидно сьогодні, коли вояки Збройних сил України, як майже сто років тому вояки Армії УНР, УГА, захищають незалежність України від московського агресора.

Шановний Андріє Володимировичу!

Настав уже час провести повну «десовєтизацію» прикордонного відомства, адже збереження советських рудиментів негативно впливає на патріотичний дух, сприяє реанімації колабораціонізму на кордонах держави.

Нині вкрай важливо наповнити українське прикордонне відомство саме українським сенсом, конче **потрібна зміна способу мислення керівників Державної прикордонної служби України щодо відродження й творення питомо українських прикордонних військових традицій.**

Бо коли українська прикордонна служба реально стане спадкоємцем славних історичних традицій, вона ще успішніше захищатиме кордони Української держави мілітарно, утверджуючи її авторитет у світі.

Російська загроза, зміни у зовнішньому та внутрішньому безпековому середовищі нашої країни обумовлюють **необхідність створення нової української державницької ідеології, закріплення нової системи українських історико-патріотичних дат державних свят.**

Особливо проблемним є саме щорічне професійне свято прикордонників, яке призначене на 28 травня!

В СРСР День прикордонника відзначався з 28 травня 1958 року і був встановлений у зв'язку з тим, що 28 травня 1918 декретом Ради народних комісарів була заснована Прикордонна охорона кордону РРФСР.

Зі здобуттям Незалежності в Україні, Президент України Леонід Кравчук підписав Указ від 25 травня 1992 року № 308, в якому дата святкування була визначена 4 ЛИСТОПАДА, в ознаменування створення 4 листопада 1991 року Прикордонних військ України, адже саме в цей день Верховною Радою України було прийнято Закони України «Про державний кордон України» та «Про Прикордонні війська України». Це були одні з найперших Законів, що були прийняті законодавчим органом нашої молоді, незалежної і суверенної держави. І лише за кілька місяців по тому було прийнято Закон України «Про Збройні Сили України» та Закон України «Про Службу безпеки України», що лише підкреслює важливість для кожної держави функціонування ВЛАСНОЇ прикордонної охорони, як одного з найважливіших елементів державної безпеки.

Все було добре, **українські прикордонники мали своє українське, патріотичне свято День прикордонника і 11 РОКІВ широко відзначали його саме 4 листопада.**

Але було проведено спецоперацію кремля та використано “в темну” ветеранську організацію прикордонників, яка, ніби то, звернулась до Президента України з письмовим проханням повернути їм день прикордонника саме 28 травня, бо вони так звикли...

Московська агентура швиденько проштовхнула цей опус через Адміністрацію Президента Леоніда Кучми, який указом № 431 від 21.05.2003 року наказав повернути в “імперський зад”, тобто – святкувати в Незалежній Україні свято радянських прикордонників - чекістів та кагебістів, який було наказано відзначати щорічно саме в “ленінський” день - 28 травня.

І причину кремлівські агенти віднайшли просту і водночас підступну, пояснили нам, прикордонникам, тоді ще ватникам в зелених кашкетах, що у нас, виходить, традиція святкувати День прикордонника 4 листопада не прижилася, оскільки прикордонники, які проходили службу за радянських часів і стояли біля витоків створення прикордонних військ України, як і раніше широко, хоч і неофіційно, відзначали своє професійне свято «по-старому», 28 травня. А, тим більше, що з прийняттям та вступом в силу в 2003 році Закону України «Про Державну прикордонну службу України», яка стала правонаступницею Прикордонних військ потрібно мати нове, а точніше “старе” прикордонне свято, бо потрібно, “...спираючись на традиції і досвід усіх поколінь захисників рубежів...” тобто комуністів-ленінців і кремлівських окупантів!!!

Ось так ми отримали ГІБРИДНЕ проімперське прикордонне свято.

Невже після Революції Гідності, в умовах війни з російською воєнщиною, ми - українці і надалі просуваємо імперсько-комуністичний пропагандистський міф про 28 травня, свято, яке з'явилося тому, що виявляється 28 травня 1918р. головний кат українського народу В.І.Ленін підписав декрет про створення, ворожої нам, прикордонної охорони в РРФСР?

Але найнеприємніше є те, що **агентура кремля має вплив і на теперішнє керівництво Державної прикордонної служби України, яке і надалі відстоює це ленінсько-гібридне свято та активно його пропагує виголошуючи надумані причини цього святкування.**

Відмова від старого пропагандистсько-ленінського свята передбачає повернення історичної української дати або знайдення нової, а не винайдення нового обґрунтування старої. Нова дата професійного свята прикордонників не може бути співзвучна зі старою, що пов'язана із тоталітарним режимом — це пряма вимога українського законодавства!!!

Голові Держприкордонслужби пану Назаренку треба вести чесний діалог щодо минулого. Такі ігри та хитрощі навколо кривавої спадщини тоталітаризму є блюзнірством і наругою над пам'яттю мільйонів його жертв.

Це цинічне знущання над пам'яттю загиблих від рук російських окупантів 67 наших побратимів-прикордонників.

Сьогодні, як ніколи раніше, на тлі неоголошеної війни з Росією особливо виразно відчувається і сприймається все те, що консолідує українське суспільство та зміцнює нашу державу, як і те, що його роз'єднує, чого хочуть наші явні та приховані вороги. Очевидно, що позиція прихильників святкування Дня прикордонника 28 травня є антиукраїнською та вигідною агресивній політиці Кремля.

Вимагаємо виконати пряму вимогу українського законодавства про декомунізацію, зупинити цю спецоперацію ворога та визначити українським прикордонникам професійне свято!

Як варіант, **пропонуємо розглянути можливість повернути історичний День прикордонника України - 4 листопада, або обрати інший визначний день** прийнятний для української прикордонної традиції.

Вважаємо доцільним, також, розглянути для обрання історичної дати створення прикордонного відомства Української держави саме **7 або 23 березня.**

Українська Народна Республіка (УНР) приділяла значної уваги створенню спеціального військового формування, призначеного для охорони державних кордонів. 7 березня 1918 р. це питання розглядала Рада Народних Міністрів Української Народної Республіки, а 23-го числа того ж місяця члени уряду обговорили статут Окремого корпусу кордонної охорони й доручили міністру фінансів винести його на розгляд та затвердження Центральної Ради.

Це свято виховуватиме прикордонників та увесь український загал на українській державотворчій історії. Розповідатиме про історію українських військово-прикордонних формацій часів Української революції 1917-1921 років та Української народної республіки (УНР). Мета - показати, що чинне прикордонне відомство України є не стільки спадкоємцями радянської традиції, скільки власної української.

Члени ГО “Всеукраїнський союз Захисників Кордону Батьківської землі”, військовослужбовці та ветерани-прикордонники щиро сподіваються, що Ви, Андріє Володимировичу докладете зусиль, щоб в найкоротший термін було ухвалено довгоочікуване ДЕРЖАВНЕ рішення про проведення повної «десовстизації» Державної прикордонної служби України та обрання саме історичного Дня прикордонника України, визначного дня для української прикордонної традиції.

Впевнені, ця подія відповідатиме духовним потребам українських прикордонників, державним інтересам і стане визначною подією в історії України.

З повагою та надією на підтримку і співпрацю,

За дорученням конференції громадської організації «Всеукраїнський союз Захисників Кордону Батьківської Землі»

Голова правління

Харченко Ю.В.